

(4)

ISAM
Mughanesi Arsvi
ETB 243 1

(Ameer)

During the first day we were all the while talking with the Ameer about many subjects; then we performed altogether (the prayer of the afternoon = Salaat al Asr) just one hour and a half before the sun was approaching the chain of mountains far away on the horizon. Beautiful carpets were spread on the deck by ~~four~~^{two} Soudanese black servants. ~~of the slaves~~ These giants so nicely dressed and armed almost to the teeth ^{looked} very decorative in their large and multi-coloured arab clothes; so much that I was really pleased to follow with an artistic eye all their motions and the everchanging reflects of their silk shirts. ~~I had my arab clothes also, some of our turkish~~ ^{and} companions were all dressed as the arabs except two high turkish officers / Shefik Pasha the ex minister of war under the Sultan Vahiduddine, and Naatik Pasha the late commander of Constantinople. Mostapha

were

they had no other clothes than ~~the~~ ordinary european suits and their military uniform. they were looking ~~quite~~ embarrassed indeed ~~in their uniform~~ for genuflections. [the mohammedan Religion is democratic ~~and~~ in its creed and ritual; ~~and~~ the rule-in praying altogether-is only to be arranged in regular ~~rows~~ ranks behind the (Imam) who ~~conducts~~ conducts the service, and to follow absolutely his genuflections; ^{as in a military manœuvre.} but there is no consideration for social rank or personal dignity in ~~the~~ prayer. the servant can pray side by side with his Lord. they are all equally the servants of Allah. So we had the ~~first~~^{two} black Soudanese amongst us, the one named ~~standing~~ between the Ameer and myself. It was really beautiful.

After the prayer I was almost absorbed in con-

templation, looking over beard at the vast lonely lowlands
and the rocky mountains, forming in the background an immense
dark curtain behind which the bleeding sun was sinking slowly.

In these melancholy lands - ever silent and ~~dead~~ - the magni-
ficent (tableau) of the sunset, ^{in the desert} is really sublime! The after
glows display such fascinating and ever changing colours, that
no artist in the world can so vividly reproduce them with the
brush. The last flashes of light emanating from the horizon be-
hind the mysterious chain of mountains, vanishes pretty soon
and everything is insensibly submerged in darkness. Just at
that time the ~~impossible~~ ^{ass} rocks of the wilderness look like those
sinful ghosts walking in procession silently and bent down in
the fearful valley of the (Inferno - Hell) as it was so vividly
depicted by Dante. It is impossible to see anywhere else - I
presume - a panorama so deeply impressioning.

In my consideration the slow disappearance of light from
the horizon and the darkening of the Universe was in fact some-
thing like the last gaze of a moribund, at the world slowly vanish-
ing before his dæmned eyes. It was sad and sublime at the
same time!

The second day I had a long and interesting conversation with
my Bedouin friends on various subjects. Some of their opinions
are very characteristic and worth while to be reproduced here.

I asked of (Saalih), a Bedouin of thirty-five, clever and sympathetic:

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 172.202.1

deck am
all the
European
and begin
to pray?
As did
did the
Aur Abdus
and his son
have separate
quarters?
I do not
realize
the scene
Were they
all in like
dress and
one in
different
dress?
I must
be harder
to pray
in Western
clothes.
This food
was served
by the slaves
on his bed
at the same
table?

اوغُست قونت
Aguste Comte

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No RTB-2432

قونت (Montpellier) ده ۵۵

۱۸۵۷/۱۸۵۸ ده دیگر نهاده ۵۵

نوبلدی (Saint Simon) سیمون

ده دس ایندیه سیمون لندن

بله تأثیر انگلیشی ۱۸۰۰ واقع ایدک

داتا های خواصی ایدک

و آن

او لدی بوعصب یار رکنی ایله خدا به نهاده

اختیاری مکمل ریه ایه آخن ایندی و عاقبت

قاوچه ایدک

قونت خود لجه نکارا بیهقیت ایمه

حالیکی ده ۱۸۲۵ ده ۱۸۳۰ ده ۱۸۳۵

آرتعه (قطبی فلسفه) Phib

حقنده نظره ویرانه ماسلاجی

فیصله دوسری فنا نه او لدی و حماه دلی

لی او لدی ۱۸۲۸ ده او فناه بر اینه

کردی ۱۸۴۱ ره ده فا لندن ایدک بلکه

حصوڑا بله از بیت چیزی (خوبه سوچت)

چلک (John Stuart) ده اها

بر جزو ایندیه عالمی قونته بیل و بارا

Cloakde) ۱۸۴۰ ده ۱۸۴۰

(de Vaux) اسنه برعاد

قونله نظر دقتی خوبه حد اینقدری

(بله نیز بر عایسیه دلگذی نظره ایدک)

بوشاردیه قونله فردیم ده تائیه اینقدر

الحمد لله الذي اوجده الابيات على عدم و عدم قوله عدم
يتحقق على عدم والغير بالمحور - ارجع الى عدم .
والمعنى اوجده الابيات منه عدم و عدم عدم عدم و
عدم العبر هو الوجود وزنها لدنه المذهبات تتفق
على ثلثة اقسام راجحة الوجود و مفتي الوجود و مفتي الوجود
اما الواحد فزه وجوديته و اما المحتوى فهو عدم عبار
فاصحاً لكونه زه مركت منها وزنها لدنه له وجوداً
و ما يفهم عارضته على وجود عدم فعاصي امراً عتبارى
مع عدم تنازعه لا يقبل الوجود فين منه حين هو فهو
و هو دلالة معاذلة لا يقبل العبر منه حين هو فهو خطا
و هو دلالة معاذلة منه وجود و عدم و هنط طلاقية يقبل
الوجود والغير و من هذه اظهار مفهوم ما قاله الفتاوى في
لفقر قوله تعالى مل من علي خان ويبيقى رحم سرت

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No RTB 243-3

بِهِلْدِن

منابات بین المیان، نزد روابطی حضور صافی لایقیله
تفصیلی، نظر صبلانی ایالتیه او هنر، اخلاقیه عادلیه
معامه نزد شیخ مولده کی دیدگاه اولاده او منابانه
الح کوچکه ایل عموی خراسانیه قطبی و طبعی کی کفظ
و اصلاح ایله رعه احتیاجات ~~حکم~~ ^{طبع} بین بین
و بونه سخنله معاملات و منابانه معاملات
هزاریه نه موافقی موده رها زیاده جمعیتی بین بین
معارت حلز طفیل ایله بونه منابانه
~~جذب شد~~
روابط صیغه نزد انتظام طبی نه خل طبا ^{بین}
ایله بونه نزد ایده بدلیه خروزند ^{نمایش} نمایش
صدف ایده نزدی کی رها زیاده جمعیتی بین بین
معارت نجیه استقام ایله.

TOVİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 1878-205-4

سویا بنم فوتوژرم آنارکیسم ^{individuisme}
حصن ~~جذب~~ فله و حفیظه نزد حکمی قرار.

اینده!! : دیناره موجوریه حضوره نزد عالم ایندیکی احوال
حضوریه و حکمیه ^{اعطا} بظلر. بخشنده ~~بین~~ نهاده
هزاره / بقای نفس حسیله معاشره روزایه کماله
قانونه، ^{لایه} دارویه عافیت ^{لایه} دارویه
یعنی موافع علاوه و هزاره ^{لایه} صحیف تأثیر. بونه دریجی
اساده و منابع ^{طلقاً} ^{الآن}

خانواده کو ایندی دارو و میه فان
بچه های بسته خود عذر خواهند داد.
بی موافق علاوه بر این همچنان تأثیر بوندی در ریگی
اسبابی دنیاره عده ایشان عدم موجوبیتی.

کل پیش فتنی . او بینیم مانع حضور نظر بلهانی

بیز ماں ملکہ کی۔ ~~بیز ماں~~ بزم مہوات

بۇندىكى طەمىرىدا لەلەپىن . ئەن بىجات سەيداڭىزى

روابط جمیع و مصنفات خود ریز نمی‌باشد اما معرفت عرف
و عادات ره منفصل و غیره و آنها را تخلص
نمی‌بین سایر ارزشی ~~جهات~~ او للبدر

علم روز بـ نظر فلسفه اخلاقیه بوند اجیم
سندار معاون و تاصله لزمه بـ خانه

لَا نَرْجِسُ وَجْهَ رَبِّنَا فَإِنْ شَاءَ مَعَنْهُ

دَلَى صُورَةٍ . بِهِيَّةٍ حَمْيَةٍ لَرَنْدَمْ رَفِيْ وَتَكْبِيل

~~نَفْسَكَ أَمْ لَكَ~~

منا گیا ت بیان لیش نه، و از ط صحیح ک او نزد

تئى املاك بىا و ن و تناص . يوندى و خىلى

عمر مختار میخانیم بند داره اطلاع خزه کرد پس
قدرت عکس و غیر مسوکی در راه اوایل .) کشیده

پیش اینکه بیت اینی ندی مفتادی (رثی) مازیاکیست
و Evolutionist چه تجسس تحریش بود اتفاقاً بدیندر کی ساخته
نماید علی لطف موافق عدالت دکل در راه هموگی عدالت رفته
نیزی اویم نه بند کرد آنها بدل صفتان بند و می

فقطه logique . بجز مناسبت زن لده آنها صدای

دخل و تاریخی اویوبی اندام منا با ششم مغوله

حواراً ره اعتماد رانه حزو رساند دخل و تاری
اویوبی ایوبی ایوبی ایوبی ایوبی ایوبی

صلوکه طوفانی تاریخی اصیب فلکی بمناسبت
بطوفانی آیوبی لازم کاره تاریخی ایوبی ایوبی

محبته تکلهه عادمه اصلح هنده اندام وال

بر لکید ~~محبته~~ و قلکه با رویله حاصل بزیر وجود

آنکه بعلی حیله قطبی اور ایل ایامی بمناسبت

ب انتظا می ب مناقب ادوار ایامی بجهه مناسبت احتمال

قاده زن زیاده ناچیز کی برادری موهب ایامی بجهه فاعل

بر ماضی اینکه (جعیت لکیده) حکم عکی علی موافعه محبته فاعل

ب موافعه بی تکلهه بجا به طبعی ایل برای کوزه همچنان خارجده

و قدر قدر و مناسبت زر صورتله واقع اولام اولام

نیزه شدنی نشته موافعه بجز از و مقصده و می

فائدہ کی خدمت ایکنی حموری نیز اول کی کی تکمیل طبقہ
ا جا ب ایشیرزکی تعاون و تعاون خود را دیجیو۔ ملک فرط
کرنے دنہ طویل بر آزوی معاونت Caprice
بوندی فرازی و جیسیت بسی فائدہ بسی اوہ مانی
صوفی درویش ایام صوفی نز
بع نقطہ نظر رہ فرقہ) جمعیت لڑکہ دہ بونجی بونزی
فرانسیسی داری ایام فرقہ) وجہ پانیتی و بکھاری
حال انتہ اشکانی صوفی منابات بسیالیں دنیا رواجا
مجیسی نقطہ نظر رہ فرقہ) ایدیویہ جمیعی
 شامل او بجهہ قدر جمعیت لڑکہ نز خود خود بات جمعیت
منتهی قانونی جمیعی صوفی بولنے مانی اوہ مانی
بوقانونی مطوع اوہ مانی صرف فتوی امامی
و امامیہ رکھنے کا ایک ایجاد (ideal) عدالت
بونزی صرف تجدید امامی بونزی ایجاد (منابات بیانیہ
او ایجاد مجید بنیه تنقیح ایجاد امور ایک ایجاد
قائی میں مجید وغیر محوکی قائمی و طویل مانی
initiatif ایجاد میباشد تم بنیک دارہ ایجاد خون کریں
قد، مختلف وغیر محوکی دین رکھنے اٹھی۔ (کہ شدہ

met with it before he could resist it? I
he had adored his Cousin (Mr. & C.)

Little he complains of labour that befalls him, much he
diverse ways attempting, mightily his purpose he fulfills.

Through one desert in the sun's heat, through another in
lonely as the wild ass, rides he bare-backed danger
in starlight, moon and night.

As the foremost wind outpaced, while in broken gusts
speeding onward, never slackening, never staying for repose,
it blows,

Prompt to dash upon the foeman, every minute watching well
are his eyes in slumber lightly sealed, his heart stands

When the first advancing troopers rise to sight, he sets sentinel.

From the scabbard forth to draw his sharp-edged, finely
melted brand.

When he shakes it in the breast-bone of a champion
of the foe,

How the grinning Fates in open face their flashing side-
teeth show!

Solitude his chosen Comrade, on he fares while
By the mother of the mazy overhead constellations he
is led.

15.

called (Bab al Haajat--the door of needs). Almost every day it is possible to see a lot of pilgrims from every country, holding their hands up to the threshold of the mysterious door, weeping, some silently some audibly. To the left side of the door, on the corner, is embedded in the wall the famous (Hajar al Aswad --the black stone). The black veil has a large whole cut in there, in order to allow the faithful to stick his head through it and kiss the sacred stone. There is a dent worn in the black stone by the innumerable lips that have kissed it for countless ages past.

One of the formal conditions of the pilgrimage is to walk round the Kaaba—from the right to the left—seven times, uttering some special prayers. This is what they call (tawaf—to turn around); and every time when facing the black stone, to bow before and kiss it.

This is called (istislaam—the saluting). These conditions are rigorously observed; the puritan and fanatical wahhabites are prohibiting now the kissing of the black stone, believing that such idolatries are the survival of paganism. I presume they are right.

But the fact is that the common people were so devout that they were rubbing their cheeks and eyes to the stone; most of them contaminating the others by some horrible diseases and ophthalmia.

So the notabilities used to salute the venerable stone from a certain distance, by stretching the palm of their hands to it and then rubbing them on their faces, saying : (Bismillah, as

Salaam; Alisho Akbar—By the name of God, Salute; God is the greatest).

These elaborate ceremonies were quite exceptional, being peculiar to the case of us. In the shrine, which I preferred to do likewise but I was at the same time very curious to see the famous stone closely, so I dared to imitate was to be kept in condition; for the pilgrimage season ^{was} approaching. the regular pilgrims could never see such peculiar ceremonies.

Since Ibn Saoud got Control of Mecca and the Holy lands of Hejaz al-together,

You mean since
Ibn Saoud
got control
of Mecca

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No:7a-242-6